הגוזל עצים · תנא דידן תנא שיטוי דרבנן · וא"ת ולרבה דאית ליה לאפוקי שיטוי המחזר לבריותא דאוריתא כדפי' במרובה (נעיל דף סה: וסס) היכי מצני מתניתין כדאמרי לא מני לשטויי וכרב אשי נמי לא דרב אשי מוקי לה דוקא בשיטוי שאין חוזר ויש לומר דהוה מצני דמתני' לרבותא נקט עצים משופים ועשאן כלים לאשמועינן דאפי' שיטוי המחזר לבריותא קמשמע לן דשיטוי בעלמא הוי שיטוי אף על פי שאין שם כלי עליהן:

עצים ועשאן כלים בוכרי · דוקא שיפוי כי האי שנעשה בכך בוכרי מועיל דחשיב שיטוי מעשה וכן (ג) עבדיה נסרים נמי מהני לבל שיפוי שאין משתנה שמו בכך לא מהני וכן אמרינן לקמן (דף לו:) גזל ליקלא וקטליה לא קני דיקלא ועבדיה גוביי לא קני דגובי דדיקלא מקרי לבל גובי ועבדינהו כסורי קני מעיקרא גובי והשתא כסורי:

לא הספיק ליתנו לו עד שנצבעו · פירשתי במרובה (נעיל דף סו:): **טוואו** וארגו · וא"ת ארגו תיפוק ליה משום טוויה וי"ל מאי אריגה תיפוק דכה"ג מפרש בסוף מכילתין (דף קיט:): **הא** דטווריה חווריי והא דכווריה כווריי · ותרוייהו אליבא דכ"ע דטווריה חווריי אפילו לר"ש לא הוי שיטוי וכבא לא תרץ כן דקסבר כווריה כווריי לא מקרי ליבון אלא לבינה והא דלא נקט רבי חייא בר אבין הא דנפליה נפולי הא דכווריה כווריי דהא בנפליה אפילו ר"ש מודה דלא הוי שיטוי כדמוכח במילתיה דרבא יש לומר אורחא דמי לתא נקט כל חד וחד דקודם סירוק עושין ניפון ואין מסתין זה אחר זה אלא מיד מסרקין וקודם כווריה עושין חיווריי והשתא בנפולי וחיווריי לכ"ע לא הוי שיטוי וכבווריי לכולי עלמא הוי שיטוי ובסירוק פליגי וי"ס שכתוב בהן במילתיה דרבי חייא בר אבין הא והא רבנן ואגיר' זו לריך לומר דבחיווריי נמי פליגי כמו בסרוקי ותימה למה לא העמיד תרוייהו ככ"ע והא דנפליה נפולי והא דכווריה כווריי ושמא קסבר רבי חייא בר אבין בדנפולי נמי פליגי:

השתא נצבעו לר"ש לא הוי שיטוי · לרבא דשני הא והא כר"ש הוי מלי למיפרך מנצבעו לנצבעו: **בקלא** אילן דלא עבר · והא דמפליג בין ליבון לנצבעה בנצבעה גופא הו"מ לפלוגי בין עוברת לשאין עוברת אלא דעדיפא ליה לאיפלוגי בין קלא אילן לליבון דתרוייהו לא הדרי לבריותא ולרבא לרבי שמעון עדיף ליבון דלא הדר מנצבע דהדר ורבנן עדיף להו נצבע אע"ג דהדרא לפי שהוא שיטוי מרובה מליבון שהוא שיטוי מועט אע"ג דלא הדר:

רבי שמעון בן יהודה הא דאמרן · תימה הא בטוואו וארגו מודה ולא פליג אלא בנצבעו משום דלא חשיב ליה שיטוי לפי שלא נשתנה גוף הדבר ומאי דאמרי' לעיל דלא הוי שיטוי אלא בכלים אע"ג דלא הדר מנצבע לבריותא דאוריתא הא דלא הדר מנצבע לבריותא דרבנן הוי שיטוי